

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-337/17

**Feniks Sp. z o.o.
versus
Azteca Products & Services SL**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Szczecinie)

Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Valikuline kohtualluvus – Artikli 7 punkti 1 alapunkt a – Mõiste „lepinguid puudutavates asjades“ – *Actio pauliana*

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (teine koda) 4. oktoobri 2018. aasta otsus

1. *Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Kohtualluvus ning kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus nr 1215/2012 – Kohaldamisala – Välistatud valdkonnad – Pankrotimenetlused, maksejõuetute äriühingute või teiste juriidiliste isikute likvideerimismenetlused, kompromissi tegemised ja muud sellised menetlused – Mõiste – Hagi, mis esitatakse otseselt maksejõuetusmenetluse alusel ja on sellega tihedalt seotud – Määruse nr 1346/2000 kohaldatavus*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 1215/2012, artikli 1 lõike 2 punkt b; nõukogu määrus nr 1346/2000)

2. *Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Kohtualluvus ning kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus nr 1215/2012 – Valikuline kohtualluvus – Kohtualluvus lepingutega seotud asjades – Mõiste – Actio pauliana, mille on esitanud lepingust tuleneva nõudeõiguse omaja – Lisamine*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 1215/2012, artikli 7 punkti 1 alapunkt a)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 30 ja 31)

2. Sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kuulub niisugune hagi nagu *actio pauliana*, millega lepingust tuleneva nõudeõiguse omaja palub tunnistada tema suhtes kehtetuks tema õigusi väidetavalt kahjustava toiminguga, millega tema võlgnik võõrandas kinnisasja kolmandale isikule, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 punkti 1 alapunktis a ette nähtud rahvusvahelise kohtualluvuse eeskirja kohaldamisalasse.

Euroopa Kohus on korduvalt otsustanud, et valikulise kohtualluvuse eeskirja kohaldamine eeldab, et olemas on õiguslik kohustus, mille isik on endale vabatahtlikult teise isiku ees võtnud ja millel põhineb hageja nõue (vt selle kohta 20. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus Engler, C-27/02, EU:C:2005:33, punkt 51; 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, punkt 33, ning 21. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus ERGO Insurance ja Gjensidige Baltic, C-359/14 ja C-475/14, EU:C:2016:40, punkt 44).

Actio pauliana alus on võlausaldaja isiklik nõudeõigus oma võlgniku vastu ja selle eesmärk on kaitsta pandiõigust, mis võlausaldajal võib olla võlgniku vara suhtes (10. jaanuari 1990. aasta kohtuotsus Reichert ja Kockler, C-115/88, EU:C:1990:3, punkt 12, ning 26. märtsi 1992. aasta kohtuotsus Reichert ja Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, punkt 17). Kõnealune hagi kaitseb seega võlausaldaja huve eelkõige eesmärgiga pöörata võlgniku kohustused hiljem täitmisele (26. märtsi 1992. aasta kohtuotsus Reichert ja Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, punkt 28).

Kõnealuse haviga soovib võlausaldaja nimelt selle tuvastamist, et võlgniku poolt kolmandale isikule vara võõrandamisega kahjustati võlausaldaja huve, mis tulenevad siduvast lepingust ja vastavad tema võlgniku vabatahtlikult võetud kohustustele. Hagi alus on peamiselt asjaolu, et võlgnik ei täitnud võlausaldaja ees võetud kohustusi.

Seega tuleb kostja alalisel elukohal põhinevale kohtualluvusele lisada määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunktis a lubatud kohtualluvus, kuivõrd see – arvestades võlausaldaja ja võlgniku vaheliste suhete lepingulist laadi – vastab nii õiguskindluse kui ka ettenähtavuse ja nõuetekohase õigusemõistmise nõuetele.

(vt punktid 39–41, 43, 44 ja 49 ning resolutsioon)